

محمد نبي صلاحی

2020

دا اثر چې د علمي پلوه په منظمه توګه اوبدل شوی، لیکوال په ډېره بڼه توګه خپل تېزس پر څوکی کېږي او سمه پایله ور څخه تر لاسه کوي، له ډېرو معتبرو علمي اڅښونو څخه یې ګټه پورته کړې او ګټور وړاندیزونه لري.

څېړنپوه نعمت الله اندر

بناغلي څېړونکي خپله پروژه له منل شوو معیارونو سره سمه بشپړه کړې ده او له زیاتو مأخذونو څخه یې ګټه اخیستې ده. ټکي او لیک نښې یې په پوره غور او دقت کارولي دي. له خپل توان سره سم یې هڅه کړې څو ښو ته ښه ووايي او بدو ته بد، په دغسې مواردو کې تر ډېره بریده بریالی برېښي. د مأخذونو په ښودلو کې یې ټاکلي معیارونه له پامه نه دي غور ځولي. هڅه یې کړې چې خپله لیکنه په منل شوي معیاري لیکدود برابره ولیکي. زما د معلوماتو له مخې، تر اوسه په دې ټاکلي موضوع کې دغه ډول بشپړ اثر نه دی لیکل شوی، نو ځکه به د ځانګړي اثر په توګه دا لومړنی څېړنیز اثر وي.

څېړنپوه نصرالله ناصر

سره له دې چې د څېړونکي په وړاندې د داسې یوې موضوع د څېړنې چارې پرته وه چې په پښتو ژبه او ادب کې لاڅه چې په دري ژبه کې هم دننه په هېواد او بهر نړۍ کې کومه منظمه، سیسټماتیکه او اکاډمیکه څېړنه، نه وه شوې او یواځې په ځینو سرچینو کې پرې لنډې ضمني یادونې، څرګندونې او تیوریک خواره واره بحثونه شوي وو، صاحبي صاحب له هغو څخه په استفادې او د پښتو ادب د تاریخي بهیر په ژورې او دقیقې مطالعې داستونزمنه څېړنیزه چاره ترسره کړه.

څېړنوال سید محی الدین هاشمي

د دغه اثر د موضوع د څېړنې اهمیت او اړتیا یې محسوسه او هغه یې په علمي دلایلو باندې روښانه کړې ده. د لیکنې ژبه یې معیاري او د لیک نښو مراعات په مناسبه توګه شوي دي. په څېړنه کې له معتبرو اڅلیکونو څخه ګټه پورته شوې او د اڅ ښودنه یې، په علمي او اکاډمیکو اصولو برابرې ده.

څېړنوال عبدالشکور قیومي

Associate Prof. Mohammad Nabi Salahi

ISBN 978-9936-645-62-2

9 789936 645622

په پښتو ادبیاتو کې د سریزې لیکلو دود او ارزښت

څېړنوال محمد نبي صلاحی

ش. ۱۳۹۹

په پښتو ادبیاتو کې د

سریزې

لیکلو دود او ارزښت

څېړنوال محمد نبي صلاحی

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت

د علومو اکاډمي

د بشري علومو معاونیت

د پښتو څېړنو نړیوال مرکز

په پښتو ادبیاتو کې د سریزې لیکلو دود او ارزښت

۱۳۹۹ هـ.ش

څېړنوال محمدنبي صلاحی

د کتاب خانگړني

د کتاب نوم: په پښتو ادبياتو کې د سريزي ليکلو دود او ارزښت

(د خپرنوال علمي رتبې ته د ترقيق لپاره)

ليکوال: خپرنوال محمدنبي صلاحي

لارښود استاد: خپرنپوه نعمت الله اندرې

ايډيټر: خپرنوال محمد آصف احمدزي

مهتمم: احمدزي

خپرنډوی: د افغانستان د علومو اکاډمي، د اطلاعاتو او عامه اړيکو رياست

د چاپ ځای: الهام نبي زاده، کابل - افغانستان

د ليکلو کال: ۱۳۹۲ هـ. ل.

د چاپ کال: ۱۳۹۹ هـ. ل. / ۲۰۲۰ ز

د چاپ شمېره: ۵۰۰ ټوکه

د ليکوال د ټيلفون شمېره: ۰۷۹۹۸۶۱۲۹۹

ISBN: ۹۷۸-۹۹۳۶-۶۴۵-۶۲-۲

د چاپ ټول حقوق د افغانستان له علومو اکاډمي سره خوندي دي

ڊالی

دا ڪتاب ڊ پڻتو ڊ اوسنيو ادبياتو سرلارو سريزي لیکونکو: علامه
اڪاڊميسين پوهاند عبدالشڪور رشاد، کانديد اڪاڊميسين محمد
صديق روهي، پروفيسور تقويم الحق ڪاڪاڻيل، استاد محمد صديق
پسرلي، استاد حبيب الله رفيع، ڇپڻپوه زملي هېوادممل او دروېش
ڊراني ته په ادبي مينه ڊالی ڪوم.

م. صلاحی

لیکلر

مخگنه

سرلیک

- د لارښود استاد نظر..... ۵
- تقریظ..... ۵
- تقریظ..... م
- تقریظ..... ق
- سریزه..... ۱

لومړی څپرکی

د موضوع شالید (پس منظر)..... ۹

دویم څپرکی

- په ادبي اثر لیکلو باندې د سریزې اړتیا..... ۳۳
- الف - سریزه څه ته وایي؟..... ۴۲
- ب - د مخکینۍ خبرې، یادښت، تقریظ، تقریظ او سریزې تر منځ توپرونه او نږدېوالی..... ۴۶
- ۱- مخکینۍ خبرې..... ۴۶
- ۲- یادښت..... ۵۰
- ۳- تقریظ..... ۵۸
- ۴- تقریظ..... ۶۱
- ۵- سریزه..... ۶۴
- ج - د سریزې ډولونه..... ۶۹
- ۱- منظومې سریزې..... ۷۳
- ۲- منثورې سریزې..... ۷۷

د - په نړيوال ادب کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت ۸۳

درېيم څپرکی

د پښتو په لرغونې او منځنۍ دوره کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت . ۹۳

الف - د پښتو ادب په لرغونې دوره کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت ۹۳

ب - د پښتو ادب په منځنۍ دوره کې، د سريزې ليکلو دود او ارزښت ۹۶

څلورم څپرکی

د پښتو په اوسنيو ادبياتو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت . ۱۱۹

الف - د روښانتيا په پړاو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت ۱۱۹

ب - د ويښتيا په پړاو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت ۱۲۷

ج - د اوښتون په پړاو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت ۱۶۴

د - په نوي پړاو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت ۱۸۳

پايله ۲۰۹

وړانديزونه ۲۱۳

مأخذونه ۲۱۷

د لارښود استاد نظر

هر اولس ځانته ځانگړي ادبيات لري، څومره چې دا ادبيات هنري او صيقل شوي وي، په هماغه کچه د هماغه اولس او آن د نورو اولسونو په زړونو کې ځانته ځای پیدا کوي.

د ژبې هنري توکي ښه ترکیبونه، تشبیهات، استعارې او منظمې اوډل شوې جملې دي، چې ساده ادب ته ښکلا او هنریت ور په برخه کوي. که ادیب او شاعر دا توکي ښه واوډي، په زړه پورې څه ور څخه جوړولای او د خلکو زړونه ښکار کولای شي. په همدغه ترتیب، که چېرته کوم انجنیر ښکلې مانۍ ډیزاین او وتلی معمار هغه په داسې توگه جوړه کړي چې هر څوک یې لیدلو ته لېواله وي، دا یوه پوریزه او دوه پوریزه ودانۍ که هر څومره ښکلې وي، خو د ننوتلو دروازه او لاره چې ونه لري، ټول وگړي به د هغې ډیزاین کوونکي او معمار ته د انتقاد گوته ونیسي. او دا به خامخا له ځان سره ووايي، دا ښکلې مانۍ چې دروازه او درشل نه لري، نو څه گټه ترې اخیستل کېږي.

را به شو خپلې اصلي خبرې ته چې هغه سریزه، د سریزې ارزښت او اهمیت دی. که چېرته لیکلي آثار د همدغې مانۍ په شان دروازه او د ننوتلو لار و نه لري، هماغسې د انتقاد گوته ور ته نیوله کېږي. نن سبا یواځې په ادبي آثارو کې نه، بلکې په ښوونیز او د تعلیمي نصاب په کتابونو کې آن د سریزې، انګېزې او ورودي په نامه څه لیکنه کېږي یا د لوست په اړه پوښتنې رامنځ ته کېږي، ترڅو زده کوونکي په ښه توگه لوست ته ځیر او د لوست محتوا ته په سمه توگه داخل شي.

په دغه اثر کې ښاغلي خېړندوی محمدنبي صلاحی د سریزې د ارزښت، چوکاټ او اهمیت په اړه په مفصله توګه خبرې کړې دي او سریزه یې د ادبي او شعري اثر هینداره ګڼلې ده. دده تیزس په څلورو څپرکو کې را نغاړل شوی او تنظیم شوی، په ترتیب سره یې د پښتو سریزو څرک، پراختیا او پرمختیا په اړه علمي خبرې کړې دي.

له کروڼولوژیک اړخه یې پښتو سریزې د تذکره الاولیاء اثر څخه را پیل، په همدغه ډول په منځنۍ ادبي دوره او د اوسنۍ ادبي دورې په بېلابېلو پړاوونو، لکه: د روښانتیا، وینیتیا، اوبښتون او نوي پړاو کې پر ادبي آثارو لیکل شوې سریزې د بېلګې په توګه را اخیستې او ځای ځای یې د کره کتنې او نقد په ترازو هم تللې دي، چې دا کار د دغه اثر علمي برخه نوره هم درنوي.

لیکوال د سریزې لیکل د باصلاحیته کسانو او د موضوع په اړه د مسلکي کارپوهانو کار ګڼي. هغه څوک چې د موضوع او مسئلې په اړه صلاحیت او علمي ځواکمنتیا و نه لري چې پر کوم اثر سریزه لیکي، دا کار د سریزې ارزښت او اهمیت او همدارنګه د اثر ارزښت او اهمیت هم را لږوي. ذهني ګري، بې ځایه ستاینې او باتې په سریزه کې روا کار نه دی. لیکوال دا مسایل په علمي ترازو تللي دي. دی په دغه اړه د پوهاند علامه عبدالشکور رشاد سریزې د مستندتوب لپاره راوړي، چې څومره غني او بدایه دی، آن د اثر ارزښت د پوهاند رشاد په سریزه لیکلو څو برابره زیات شوی دی. لیکوال د دا ډول دقیقو، مدلولو او منطقي سریزو د لیکلو پلویتوب کوي.

د سریزو لیکلو په اړه یو شمېر لیکوال داسې نظر لري چې تر چاپ وروسته دې پر اثر سریزه وکښل شي. د دغې نظریې پلویان خورا لږ دي،

مگر دا کار په ادبي او علمي لحاظ کوم ممانعت نه لري، دلته بيا د کره کتنې او دقيقو نظريو د بيانولو مسئله مطرح کېږي. دا کار تر چاپ وړاندې هم کيدای شي او تر چاپ وروسته هم ځينې ليکوال بيا پر خپل اثر د څو مشهورو کسانو او ليکوالو سريزې را اخلي، چې ليکوال د دا ډول مسايلو يادونه هم کړې او هغه ته يې د انتقاد گوته نيولې ده.

ښاغلی صاحبي کله چې د سريزې بېلگې راوړي، ورسره ورسره يې د نامتو ليکوالو او ادبپوهانو په اړه هم علمي او څېړنيزې يادونې کړې دي. دا خبره د خورا اهميت وړ ده، چې سريزه بايد د کتاب پېژندنې پر بنسټ وليکل شي. د اثر د اهميت او ماهيت پر اساس بايد پراخه او ژوره شي، او سريزه بايد پيل، اوج او پايله ولري.

د سريزې بله مهمه ځانگړتيا دا ده چې جامع او جذابه وي، چې دا کار بيا لوستونکی د ټول اثر لوستلو ته هڅوي او هڅه دې وشي چې په سريزه کې د اثر په تخنيکي جوړښت، د ليکنې پر ميتود، د کتاب د ليکلو پر هدف، سرچينو او بشپړ چوکاټ په اړه معلومات وړاندې کړي.

د سريزې په اړه ډېرې خبرې د يادونې لپاره شته چې ښاغلي صاحبي صاحب په خپل اثر کې ور باندې علمي تبصرې او څېړنې کړې دي. سريزه که څه هم ادبي ژانر نه دی، مگر ارزښت يې تر ادبي ژانر لږ نه دی.

دا اثر چې د علمي پلوه په منظمه توگه او بدل شوی، کومې سلا مشورې چې د ويلو وړ وي، ما له ښاغلي صاحبي سره مطرح کړې او هغه هم په پراخه سينه په پام کې نيولې دي. ليکوال په ډېره ښه توگه خپل تېزس پر څوکۍ کېږوي او سمه پايله ور څخه تر لاسه کوي، له ډېرو معتبرو علمي اخځونو څخه يې گټه پورته کړې او گټور وړاندیزونه لري.

زه د لارښود استاد په توگه دا علمي څېړنه او گروپونه مثبتنه ارزوم او
ښاغلی صاحبي صاحب د دې ورگڼم چې د دغه اثر د ليكلو له مخې، د
څېړنوال علمي رتبې ته ترفيع وكړي. خدای (ج) دې زيات عمر ور په برخه
كړي. په علمي چارو كې دې تل بريالی وي.

په درنښت

څېړنپوه نعمت الله اندرې

د پښتو څېړنو نړيوال مركز رئيس

تقریظ

د یوه کتاب یا رسالې متن معمولاً په سريزه پیل کېږي، پر کتابونو او رسالو سربېره حتی پر ځینو اوږدو مقالو هم لنډې لنډې سريزې لیدل شوې دي، د داسې آثارو هم څه کمی نه احساسېږي چې د یوې سريزې پر ځای څو سريزې پرې کښل شوې، البته تر جلا سرلیکونو لاندې لکه: څو خبرې، د سريزې پر ځای، دا اثر، د دې اثر په باب، یوه بله بریا او نور.

زما په نظر دا کار تر ډېره بریده د اثر د لیکوال له خوا شوی او یا کېږي. داسې آثار هم شته چې یا هیڅ سريزه نه لري او یا یې له آر لیکوال څخه پرته بل چا پرې سريزه لیکلې ده، دا وروستي آثار دوه ډوله دي یو ډول یې زموږ د پخوانیو شاعرانو دیوانونه او نثري لیکنې دي، چې زیاتره یې سريزې نه لري او په حمد و نعت پیل شوي دي، او د یو چا له خوا چاپ ته چمتو او سريزې پرې کښل شوې دي، ځینې یې که سريزې هم لري، د متن د برابر وونکي له خوا بله سريزه هم پرې لیکل شوې ده.

بل ډول یې زموږ د ژوندیو لیکوالو او شاعرانو منظوم او منثور آثار دي چې په خپله یې د سريزې له لیکلو ډډه کړې او له بل چا څخه یې د سريزې لیکلو غوښتنه کړې ده او په اصطلاح دا دروند پېټی یې د بل په اوږو بار کړی دی.

سريزه یا مقدمه لکه څنګه یې چې له نامه څخه ښکاري، له معمول سره سم د کتاب یا رسالې په پیل کې راځي او خپلې ځانګړتیاوې لري او د اثر نوتوځی یا مدخل ګڼل کېږي. زه په دې لیکنه کې د سريزې د ډولونو او ځانګړتیاوو په اړه اوږد بحث نه کوم، ځکه چې د رسالې ښاغلي لیکوال دا موضوع په تفصیل سره

خپړلې، خو دومره وایم چې د ټولو آثارو سریزې سل په سلو کې سره یو شان نه دي، بلکې لږو ډېرتوپيرونه سره لري. د پښتو د لاس ته راغلو آثارو په لړ کې لومړنی اثر د سلیمان ماکو تذکره الاولیا (د ۶۱۲ هـ. ق تألیف) دی چې څو پاڼې یې زموږ په واک کې دي، دا اثر سریزه لري او د هغه وخت له شرایطو سره سمه لیکل شوې ده.

همدارنگه، د روښاني پړاو د ځینو لیکوالو، د خوشحال خان خټک، د هغه د نامتو لمسیانو او د هغه مهال د نورو لیکوالو او شاعرانو یو شمېر آثار هم سریزې لري چې زه دلته د بېلگې په توګه د دو سریزو ځینې برخې را اخلم، لومړی د عبدالقادر خان خټک د ګلدستي د هغې سریزې څو کرښې را اقتباسوم چې په خپله عبدالقادر خان خټک لیکلي ده.

ورپسې به د پټې خزانې د لیکوال محمد هوتک د سریزې یوه برخه را واخلم. کله چې عبدالقادر خان خټک د ګلدستي، چې د دري ژبې د نوميالي شاعر شیخ سعدي منظوم اثر دی د ژباړې او نظم کولو چارې پیل کوي سبب یې داسې بیانوي: «بعضې دوستانو را خڅه گلستان کتاب لوست، ډېر ډېر به یې راته ویل چې د عربي د فارسي کتابونه ډېر دي اما په پښتو ژبه کې کتابونه د پښتو نه شته، ستا قوت د تصنیف د ترجمې البته شته... گلستان کتاب چې مرغوب د خاص و عام دی ... که په پښتو ترجمه شي، پښتنو ته به اسان شي، فایده به یې لویو او هلکو ته ښه ورسې.

زما هم بل شغل درپیش نه و، فارغ ناست وم په شهر رجب کې شروع شه، په رمضان کې په کوتاه عبارت په طریق اختصار په اتمام ورسیده...».

همدارنگه د پتېې خزانې لیکوال، د دې ارزښتمند کتاب د تالیف او لیکلو پر مهال، په خپله سریزه کې د وخت د واکمن د مهربانۍ او پاملرنې پر یادولو سربېره په هېواد کې د حالاتو پر بهبود او ښه والي هم رڼا اچوي. دی د خپلې سریزې په یوه برخه کې لیکي: «... ښکاره دې وي چې ما له دېرشو کالو راهیسې د ډېرو شاعرانو د پښتنو، احوالونه راټول کړي دي او هغه وختونه، چې د پښتونخوا پر لتو گرځېدم، له وگړو څخه مې ډېر احوالونه اړوبدلي دي او اوس هغه ټول د خپل پادشاه ظل الله په غوښتنې کارم، د دې کتاب نوم دی «پته خزان» ځکه چې دلته هغه احوالونه راغلي دي، چې پت و او نه و ښکاره...»

لکه د مخه مې چې دې ټکي ته نغوته وکړه، که څه هم د ټولو آثارو سریزې به یو شان نه وي، خو په عام ډول په سریزه کې دغه لاندې ټکي په پام کې نیول کېږي:

د موضوع په اړه د عمومي معلوماتو وړاندې کول، د کار میتود، د موضوع هدف، مبرمیت او اړتیا، د اثر لنډه پېژندنه او نور....

مخکې له دې چې د پورتنیو سریزو په اړه څه ووايم، دا یادونه اړینه بولم چې ووايم: هغه سریزې چې یواځې په تشکر یا مننه او عامو خبرو چورلي، علمي او میتودیکي سریزې یې نه شوگڼلای، هغه یواځې تش په نامه سریزې دي چې د دې رسالې ښاغلي لیکوال د مبتدلو سریزو په کتار کې گڼلې دي.

اوس راځم د عبدالقادر خان خټک او محمد هوتک سریزو ته؛ که څه هم هغه مهال د نن په څېر نه د علومو ساحه دومره پراخه وه او نه د څېړنې د میتودونو په اړه دومره بحثونه او خبرې کېدی او نه

په دې اړه کوم تیوريکي اثر لیدل شوی دی، خو مور حتی د پښتو د هغې زمانې او اوسمهال په سريزو کې له توپرونو سره سره ځینې ورته او مشترک ټکي هم وینو، لکه عبدالقادر خان خټک چې په پښتو ژبه د گلستان د ژباړې سبب، اړتیا او موخه بیانوي او همدارنگه وايي چې ما په اختصار ژباړلی چې دا یې د کار میتود دی او موخه یې د پښتنو لپاره د اسانتیاوو برابرول دي.

همدارنگه د محمد هوتک په سريزه کې د هغه د کار میتود، اثر د لیکلو موخه او د موضوع مبرمیت ته په ښکاره نغوته شوې ده، البته دا د دې معنا نه لري چې مور باید خپل پخواني لیکوال د اوسنیو شرایطو په رڼا کې مطالعه کړو، بلکې زما موخه دا ده چې هغه مهال هم د وخت له غوښتنو او شرایطو سره سم زموږ ځینو لیکوالو میتودیک کارونه کړي دي، اوس چې مور ته شرایط هم مساعد دي، نو بویه چې د آثارو په کښلو کې له بشپړ علمي احتیاط نه کار واخلو.

په هر حال، دا بحث نور نه اوردوم او راحم آرې موضوع ته چې هغه «په پښتو ادبیاتو کې د سريزې لیکلو دود او ارزښت» دی. د دغې موضوع مفردات د مخه د اړوند مرکز له خوا تایید او د افغانستان د علومو اکاډمي د علمي شورا له خوا تصویب شوي او ښاغلي څېړندوی محمد نبي صاحبي د رسمي پراوونو له تر سره کېدو وروسته د هغې لیکلو او بشپړولو ته ملا تړلې ده.

دغه علمي — څېړنیزه رساله د پښتو څېړنو د نړیوال مرکز د ۱۳۹۱/۱۲/۲۱ نېټې د ۶۳ / ۲۳۱ گڼه لیک په ملتیا د تقریظ لپاره

را استول شوې ده چې په اړه یې په لاندې ډول خپل نظر
څرگندوم:

دغه اثر یوه سریزه، څلور څپرکي، پایله، وړاندیزونه او اخځلیکونه لري.
د دې په سریزو لیکل شوي اثر په سریزه کې له مقدماتي خبرو وروسته
د څېړنې موخه بیان شوې، ورپسې د موضوع د مبرمیت او اړتیا په باب
خبرې شوې، د کار د میتود پر بنودلو سربېره یې له دود سره سم خپل اثر
هم لنډ معرفي کړی دی، زما په نظر دا په سریزو لیکل شوې سریزه له ټاکلو
معیارونو سره سمه لیکل شوې ده.

د رسالې لومړۍ څپرکي د موضوع شالید ته ځانگړې شوي، چې لیکوال
په پښتو ادبیاتو کې د سریزې لیکنې پر تاریخي بهیر لنډه رڼا اچولې او په
ترڅ کې یې ځینې هغه آثار هم لنډ معرفي کړي چې د سریزو په اړه په
کې یو څه تر لاسه کېدای شي او د اړتیا پر مهال یې ځینې آثار د کره کتنې
په هینداره کې هم کتلي دي، چې نیوکې او انتقادونه کله سریزو ته او کله
هم نېغ په نېغه د هغو لیکوالو ته متوجه دي.

په دې برخه کې لیکوال د خپلې څېړنې په بهیر کې دې پایلې
ته رسېدلی چې د دې موضوع که څه هم ځانگړی ادبي ژانر هم نه
دی، څېړنه اړینه ده او په ترڅ کې یې دا هم په ډاگه کړې ده چې د
پښتو د لاس ته راغلو آثارو په لړ کې لومړنی سړی سلیمان ماکو دی
چې په خپل اثر «تذکره الاولیا» یې سریزه لیکلې ده.

د رسالې دوهم څپرکي د دغو لاندې موضوعگانو څېړنې ته ځانگړې
شوی دی:

په ادبي اثر باندې د سریزې لیکلو اړتیا، سریزه څه ته وایي، د
مخکینۍ خبرې، یادښت، تقریظ، تقریظ او سریزې تر منځ

توپيرونه او نږدېوالی، د سريزو ډولونه، په نړيوال ادب کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت.

ليکوال له ټاکلي فهرست سره سم پورتنۍ بېلابېلې موضوعگانې د موجودو اخځونو په رڼا کې خپرلې، د دوی تر منځ يې د اړيکو پر خپرنه سربېره هغه توپيري ټکي هم را برسیره کړي چې سريزه يې له مخکينۍ خبرو، يادښت، تقرير او تقرير سره لري.

ښاغلي صاحبي د سريزې پر لغوي معنا سربېره دا موضوع هم خپرلې چې د سريزې ليکلو دود پښتو ادب ته له کومې ژبې او له کومې لارې لار موندلې او د

سريزو د ډولونو د تشریح په ترڅ کې يې علمي او مبتدلي سريزې هم سره بېلې کړې دي.

د رسالې په درېيم څپرکي کې د پښتو ادبياتو د لرغونې او منځنۍ دورې په آثارو کې د سريزې ليکلو موضوع خپرل شوې ده، د ځينو مهمو آثارو او د هغو د ليکولو پر لنډه پېژندنه سربېره ځينې تبصرې هم ورسره ملې دي.

خلورم څپرکی د پښتو په اوسنيو ادبياتو کې د سريزې ليکلو د دود خپرنې ته ځانگړی شوی، البته ليکوال دا برخه د کانديد اکاډميسين محمد صديق روهي د پښتو ادبياتو تاريخ په پيروي په څلورو سرليکونو (د روښانتيا پړاو، د ويښتيا پړاو، د اوښتون پړاو، نوی پړاو) وپشلې ده.

ليکوال لومړی د هر پړاو په باب لنډه رڼا اچولې او وروسته پر هغو سريزو چې له زرگونو سريزو څخه يې د «مشت نمونه خروار» په دود انتخاب او خوښې کړې دي، بحث کړی او د دې پړاوونو سريزې يې په دوو ډولو

وېشلي، يو هغه سريزې دي چې د دې پړاوونو ليكوالو په خپلو او يا د دې مهال د نورو ليكوالو پر آثارو ليكلي او بل ډول هغه سريزې دي چې د اوسنيو ليكوالو له خوا د پښتو په پخوانيو آثارو ليكلي شوي دي.

د رسالې ليكوال دا برخه هم ښه تحليل كړې او د يادو سريزو په اړه يې خپل نظر څرگند كړی دی.

د دې رسالې د اصلي متن په پای کې پايله راغلې چې ليكوال په کې له دود سره سم د خپل اثر لنډيز او نچور وړاندې كړی دی.

له وړاندیزونو وروسته يې د هغو (۱۲۸) اخځونو فهرست وړاندې كړی چې د دې رسالې په بشپړولو کې يې ترې استفاده كړې ده.

د دې ټولو خبرو په پای کې خپل نظر په دې توگه را لنډوم:

که څه هم ښاغلی صاحبي په ليکنه کې د ښه قلم خاوند دی خو ما بيا هم د هغه د يوه دوست او همکار په توگه ځينې يادښتونه د رسالې د لا غنامندی په خاطر ور وسپارل، نوموړي دغه يادښتونه په ورين تندي ومنل او د عمل جامه يې ور واغوستله، چې دا په خپله د څېړنې له اصولو سره د ده په ښه بلديت او لاسبري دلالت کوي. يو له دغو يادښتونو څخه دا و چې دی د څېړنې په بهير کې په ځانگړې توگه چېرته چې د نقد او کره کتنې اړتيا ليدل شوې، تر احساساتو لاندې راغلی او ليکنې ته يې حب و بغض دواړو لار موندلې وه، کله پرې يو غالب شوی او کله بل، نو ځکه ما ورته مشوره ورکړه خو په دغسې مواردو له سره کتنه وکړي، ده په دې او نورو برخو کې زما وړاندیزونه او مشورې په ورين تندي ومنلې، چې زه ورڅخه مننه کوم. زما دا يادونې د ده اثر او ترفيع ته کوم زبان نه متوجه کوي، بلکې د ده په حسناتو کې بايد حساب شي.

- ښاغلي خېړونکي خپله پروژه له منل شوو معیارونو سره سمه بشپړه کړې ده او له زیاتو ماخذونو څخه یې گټه اخیستې ده.
- ټکي او لیک نښې یې په پوره غور او دقت کارولي دي.
- له خپل توان سره سم یې هڅه کړې خو ښو ته ښه ووايي او بدو ته بد، په دغسې مواردو کې تر ډېره بریده بریالی برېښي.
- د ماخذونو په ښودلو کې یې ټاکلي معیارونه له پامه نه دي غورځولي.
- هڅه یې کړې چې خپله لیکنه په منل شوي معیاري لیکدود برابرې ولیکي.

- زما د معلوماتو له مخې تر اوسه په دې ټاکلې موضوع کې دغه ډول بشپړ اثر نه دی لیکل شوی، نو ځکه به د ځانگړي اثر په توگه دا لومړنی څېړنیز اثر وي.

- همدارنگه یې پروژه په یوې غوره پایلې سر ته رسولې ده. له پایلې وروسته، ډېر ښه وړاندیزونه هم شوي دي.

د پورتنیو یادو شوو او دې ته ورته نورو ښېگڼو په درلودلو سره زه د ښاغلي صاحبي اثر مثبت ارزوم، که چېرې یې د ترفیع نور اړوند شرطونه بشپړ کړي وي، نو د څېړندوی له علمي رتبې څخه یې د څېړنوال علمي رتبې ته د لوړېدو وړاندیز کوم، په علمي او شخصي-ژوندانه کې ورته د څښتن تعالی له دربار څخه د لا نورو بریالیتوبونو هیله لرم.

په درنښت

څېړنپوه نصرالله ناصر

د ژبو او ادبیاتو د مرکز د پښتو ژبې او ادبیاتو انستیتوت علمي غړی

تقریظ

د افغانستان د علومو اکاډمۍ د علمي غړي ښاغلي خېړندوی محمد نبي صاحبي علمي- خېړنیزه پروژه، چې د خېړنوالۍ علمي رتبې ته د لوړاوي لپاره يې ((په پښتو ادبیاتو کې د سریزې لیکلو دود او ارزښت)) تر سرلیک لاندې لیکلې، د ۲۱/۱۲/۱۳۹۱ نېټې د ۶۴/۲۳۲ گڼه رسمي لیک په وسیله ماته له علمي پلوه د ارزونې او نظر څرگندونې لپاره رالېږل شوې وه، د پروژې د منځپانگې له لوستنې وروسته خپله ارزونه او نظر په دې ډول څرگندوم:

سریزه په عام ډول په یوه لیکنه یا وینا کې هاغه مخکینی خبرې یا څرگندونې دي چې د وروسته مطالبو د پوهېدنې له پاره لیکل کېږي یا ویل کېږي. هغه باید داسې وي چې د اصلي مطالبو د درک لپاره د لوستونکي یا اورېدونکي ذهن چمتو او اصلي متن ته د ورداخلېدو لارې چارې برابرې کړي. یا سریزه په یوه لیکنه کې د لوستونکي لپاره د موضوع پېژندنه ده، نو لیکوال باید هم خپل حدود وپېژني او هم د خپل لوستونکي.

تر کومه چې خبره پر یو کتاب د سریزې لیکنې پورې اړه او تړاو لري، په دې برخه کې دوه ډوله سریزې لیکنې دود دي :

لومړۍ هغه سریزه یا سریزې چې د نورو له خوا د لیکوال پر اثر لیکل شوې وي. په دغو لیکنو کې د سریزې لیکوال د خپلې پوهې او استعداد په اندازه هڅه کوي چې د لیکنې د منځپانگې علمي او فني اړخونه په پوره غور او دقت وڅېړي او د ارزونې په ترڅ کې یې لوستونکو ته په گوته کړي او د اثر د مؤلف یا ژباړن د علمي استعداد او زیارگالني مناسبه ارزونه، یادونه او ستاینه وکړي او د خپلې پوهې او بصیرت په رڼا کې په کتاب کې د

خپړل شوې يا وړاندې شوې موضوع او مطالبو علمي، ادبي- او هنري
بڼېگنې، ارزښت او اهميت لوستونکي ته وښيي او د دې تر څنگ هڅه
کوي چې د کتاب له ليکوال او لوستونکو سره د خواخوږۍ، همدردۍ او
لورېنې له مخې د ځينو ضروري ټکيو، مفاهيمو، توضيحاتو او څرگندونو په
يادولو او ور زياتولو سره د اثر د معنوي اړخ په بشپړولو او کره کولو کې
ارزښتناکه ونډه ترسره کړي.

دوهمه، هغه سريزه ده چې په خپله د اثر د ليکوال يا ژباړونکي له خوا
ليکل کېږي. د اثر ليکوال په خپله دغه سريزه کې معمولاً د عمومي
موضوع پر ارزښت او اهميت خبرې کوي او که ورته لازمه وېرېښي، د
موضوع لنډه پېژندنه يا تاريخچه هم بيانوي. که يې له چا سره د ليکنې په
برخه کې څه مشوره کړې وي او د هغې په پايله کې يې په ليکنه کې څه
بدلون راوستی او يا يې خپلې نيمگړتياوې پوره او کره کړې وي، د هغو
يادونه کوي او دا هم په گوته کوي چې معلومات يې څنگه او له کومو
سرچينو څخه ترلاسه کړي دي.

ليکوال معمولاً د خپلې سريزې په وروستۍ برخه کې له هغو څخه د
منې څرگندونه کوي چې دې ليکنې ته يې هڅولې، مشورې او لارښوونې
يې ورته کړې، معلوماتي سرچينې او اخځليکونه يې وړښودلي، د ده پر
کتاب

يې سريزه يا تقيظ ليکلې، يا يې نورې مادي او معنوي مرستې ورسره
کړې دي.

د يادونې وړ ده، سره له دې چې سريزه ليکنه اوس د لوېديځې نړۍ
ځينو ليکوالو په خپلو ليکنو کې له پامه غورځولې او هغه د ځان او
لوستونکي د وخت ضايع کېدنه بولي او پرته له سريزې سيده په اصلي

موضوع پیل کوي، خو زموږ په ختیځه نړۍ کې بشپړ دود دی او تقریباً هېڅ معیاري لیکنه، مقاله وي که کتاب، بې له سریزې نه وړاندې کېږي. زموږ په لیکوالۍ کې سریزه د اثر ډېره مهمه برخه بلل کېږي او زیاتره لوستونکي د اثر ارزښت او اهمیت په همدې سریزه کې لټوي. د سریزې د لیکنې د عمومي روح او د هغې موضوع، چې اثر پرې لیکل شوی، د منځپانگې او معنا د هیندارې حیثیت لري، لوستونکی د اثر لوستنې ته هڅوي او د لارښوونې یوه مهمه دنده ترسره کوي، نو په سریزه کې باید مطالب داسې ترتیب شي چې د اصلي موضوع پېژندنې ته لار پرانیزي او څومره چې لنډه، خو جامع، جذابه او منظمه وي، هومره په کې د هڅونې ځواک پیاوړی وي او لوستونکی دې ته اړ باسي چې ټول اثر په غور ولولي.

په لیکوالۍ کې د سریزې همدې ارزښت یا اهمیت ته په کتنه او پاملرنه د افغانستان د علومو اکاډمۍ د پښتو څېړنو نړیوال مرکز د یوې علمي - فرهنگي اړتیا په توگه د خپلو څېړنیزو چارو په کړنلاره او پلان کې دا موضوع ورځای کړې او ((په پښتو ادبیاتو کې د سریزې لیکلو دود او ارزښت)) ترسره لیک لاندې د یوې علمي - څېړنیزې پروژې په توگه د بشپړولو لپاره یې څېړندوی محمد نبي صاحبي گومارلی و، چې د څېړنوالۍ علمي رتبې ته د لوړاوي لپاره دا موضوع وڅېړي. موضوع هغه مهال د علومو اکاډمۍ د مشرتابه پلاوي له خوا تائید شوې او نوموړی څېړونکی د ښاغلي څېړنپوه نعمت الله اندر تر لارښوونې لاندې د هغې بشپړولو ته لاس په کار شوی، چې د ټاکلیو مفرداتو له مخې یې په دې لاندې څلورو څپرکو خپله علمي - څېړنیزه چاره بشپړه کړې ده:

دغه څېړنیزه پروژه د څېړونکي په سریزه، چې په کې د دې څېړنې پر اړتیا، لنډې پېژندنې، د موضوع پر اهمیت، مبرمیت، د خپل کار په

خرنگوالي او خپړندود بحث کړی دی، پیل کېږي او بیا په ترتیب سره په لومړي

خپرکي کې د موضوع شاليد(پس منظر) تر سر لیک لاندې هغه آثار د کره کتنې په ترڅ کې په مناسب تفصیل سره راپېژني، چې په کې د سريزي ليکنې په اړه په لږ يا ډېر تفصیل سره تيوريک بحثونه او څرگندونې راغلي دي.

په دوهم خپرکي کې، چې سرليک يې ((په ادبي اثر ليکلو باندې د سريزي اړتيا)) دی، ليکوال د سريزي لغوي او اصطلاحي ادبي پېژندنې، له ډېرو باوري او معتبرو سرچينو څخه په استفادې وړاندې کړې دي، بيا يې د مخکينۍ خبرې، يادښت، تقريظ او تقريظ سره د سريزي ورته والی او توپيرونه په گوته کړي دي. د سريزي دوه ډولونه (منظومي سريزي او منثوري سريزي) يې په مناسب تفصیل سره پېژندلي او خپرلي دي او بيا يې تر يو ځانگړي سرليک لاندې په نړيوال ادب کې د سريزي ليکلو په دود، ارزښت او اهميت باندې مفصل خپرنيز بحث کړی او ښه پوره معلومات يې وړاندې کړي دي.

د درېم خپرکي سرليک ((د پښتو ادب په لرغوني او منځنۍ دوره کې د سريزي ليکلو دود او ارزښت)) دی. خپرونکي په دې خپرکي کې لومړی د پښتو ادب په لومړنۍ يا لرغونې دوره کې د سريزه ليکنې په څرنگوالي بحث کړی او په دې ادبي دوره کې د لومړنۍ ترلاسه شوې سريزي چې سليمان ماکو په خپل اثر ((تذکرة الاولياء)) ليکلې ده، د متن بېلگه يې راوړې او د هغې په اړه يې لازمي څرگندونې کړې دي. بيا يې د پښتو ادب په منځنۍ يا کلاسيکه دوره کې د سريزي ليکنې بهير په زماني ترتيب سره

بیان کړی او د منثورو او منظومو سريزو ډبرې غوره بېلگې يې راوړې او په اړه يې لازمي څرگندونې کړې دي.

وروستي يا څلورم څپرکي ته ((د پښتو په اوسنيو ادبياتو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت)) سرليک ورکړل شوی دی.

څېړونکي په دې څپرکي کې په دې لاندې څلورو پړاوونو کې د سريزه ليکنې بهير څېړلی دی:

- د روښانتيا په پړاو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت،
- د وينتيا په پړاو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت،
- د اوبستون په پړاو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت،
- په نوي پړاو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت.

ليکوال د دې هر پړاو د سريزه ليکنې بهير ته کره کتنه کړې او د هر پړاو نوميالي سريزه ليکونکي يې را پېژندلي او د هغو سريزو غوره بېلگې يې له يو لړ تبصرو او څرگندونو سره وړاندې کړې دي.

په دې وروستي څپرکي پسې د پروژې ليکوال د ((پايله)) تر سرليک لاندې د څېړنې د ټولو برخو د منځپانگې نچور په مجموعي توگه په ډېر لنډون سره وړاندې کړی، بيا يې ځينې وړانديزونه راوړي او د اخځليکونو په ليکلې باندې علمي - څېړنيزه پروژه پای ته رسېدلې ده .

سره له دې چې د څېړونکي په وړاندې د داسې يوې موضوع د څېړنې چار پرتله وه چې په پښتو ژبه او ادب کې لاشه چې په دري ژبه کې هم دننه په هېواد او بهر نړۍ کې کومه منظمه، سيستماتيکه او اکاډميکه څېړنه، نه وه شوې او يواځې په ځينو سرچينو کې پرې لنډې ضمني يادونې، څرگندونې او تيوريک خواره واره بحثونه شوي وو. صاحبي صاحب له هغو څخه په استفادې او د پښتو ادب د تاريخي بهير په ژورې او دقيقې

مطالعی دا ستونزمنه څېړنیزه چار ترسره کړه. د ډېرو لرغونو، کلاسیکو او معاصرو چاپي آثارو پانې یې د خپلې څېړنې د بشپړولو په موخه کتلې او پلټلې دي، د خپلو هلوځلو ثمره او لاسته راوړنه یې د دې علمي اثر په بڼه زموږ ټولنې ته وړاندې کړې چې موږ یې پر اړونده موضوع لومړنۍ علمي او اکاډمیکه څېړنه بللی شو.

په پای کې زه د نوموړي دغه علمي - څېړنیزه پروژه داسې ارزوم :

- څېړونکی د مسایلو او موضوعاتو په څېړنه او سپړنه کې لاس بری دی، استدلالونه او څرگندونې یې په علمي او مدلل توګه وړاندې کړې دي.
- د موضوعاتو په څېړنه کې، زیاتره له تاریخي، تحلیلي او تشریحي میتودونو څخه کار اخلي او کله کله یې انتقادي میتود هم کارولی دی .
- د لیکنې ژبه یې روانه، عامفهمه او له ګونګوالي خالي ده .
- له معتبرو او باوري سرچینو څخه په استفاده یې خپله څېړنه بشپړه کړې او اخځلیکونه یې د لیکوالۍ او څېړنې له اصولو سره سم لومړی په هر څپرکي کې په خپل مناسب ځای او بیا په ټولیزه توګه د اثر په پای کې د څېړنې له منل شویو اکاډمیکو اصولو او معیارونو له مخې معرفي کړي دي.
- د موضوع د څېړنې او مبرمیت اړتیا یې محسوسه او د امکان تر بریده یې څېړنیز حق پر ځای کړی دی.

پورتنیو یادونو ته په کتنه او پاملرنه، زه دا څېړنیزه - علمي پروژه مثبت ارزوم او لیکوال یې د څېړندوی له علمي رتبې څخه د څېړنوالۍ علمي رتبې ته د لوړاوي وړ ګڼم.

په درنښت

څېړنوال سید محی الدین هاشمي

د وري دویمه ۱۳۹۲ لمریز کال

تقریظ

د پښتو څېړنو د نړیوال مرکز د ۱۳۹۱۱۱۲۱۲۱ نېټې د ۶۲۱۲۳۰ گڼه مکتوب په ځواب کې غواړم څرگنده کړم چې ما د ښاغلي څېړندوی محمدنبي صلاحي (په پښتو ادبیاتو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت) نومى اثر، سر تر پایه وکوت. نوموړي په خپل دغه علمي - څېړنيز اثر کې، له حده زیات زیار ایستلی او د موضوع حق یې په ډېره ښه توگه ادا کړی دی.

د دغه اثر ارزښت په دې کې نغښتی دی، چې تر اوسه پورې په سیستماتیکه او جامع بڼه، په دې اړه هر اړخیزه څېړنه نه وه شوې. په داسې حال کې چې سريزه د کتاب ډېره مهمه او اساسي برخه ده، د اثر لوستلو ته د لوستونکو تلوسه زیاتوي، د کتاب محتویات لنډ وړ پېژني او په پایله کې د لارښوونې دنده تر سره کوي. یا په بله وینا، سريزه د اصلي موضوع یا بحث لپاره د تمهید او مدخل حیثیت لري چې د اصلي موضوع څېړنې ته یو فکري انتقالی حرکت هم بلل شوی دی.

له دې امله، په ادبي اثر باندې د سريزې ليکل گڼې ښېگڼې او گټې لري، ښايي د سريزې ليکنې د همدغو ښېگڼو د اغېز پایله وي چې ښاغلی څېړندوی محمدنبي صلاحي یې دې ته را بللی دی، چې دغې علمي - څېړنيزې موضوع ته لاس ورکړي او هر راز کړاوونه په ځان ومني، چې له نېکه مرغه نوموړي هم، په خپل دغه زیار او زحمت سره، د پښتو سريزو په معیاري کولو کې اغېزمن او گټور گام پورته کړی دی او دغه موضوع یې، د یوه په زړه پورې اثر تر بریده پورې پاللي، اصول او پرنسپونه یې په ډېره کره توگه ټاکلي دي.

دغه څېړنيز اثر، د ليکوال په سريزه چې په کې يې ددې څېړنې پر اړتيا، لنډې پېژندنې، د موضوع په اهميت، مبرميت او څېړندود بحث کړی دی، پيل کېږي او بيا په ترتيب سره، په لومړي څپرکي کې، د موضوع شاليد تر سر ليک لاندې هغه آثار د کره کتنې په ترڅ کې را پېژني چې په کې د سريزې په اړه لږ و ډېرې څرگندونې راغلې دي.

دوهم څپرکی په ادبي اثر باندې د سريزې اړتيا ته ځانگړی شوی دی. دا څپرکی څلور برخې لري، چې په ترڅ کې يې د سريزې د پېژندنې، اړتيا، اهميت، جوړښت او په دې ډول د سريزې ليکوال په وړاندې د ستونزو د هوارې پر لارو چارو باندې مدلل او مفصل بحث راغلی دی.

سربېره پر دې، د (مخکينۍ خبرې، يادښت، تقريظ او تقريض) سره، د سريزې په توپيرونو او نږدېوالي باندې په زړه پورې تفصيلي څېړنه شوې ده. بيا په ترتيب سره تر د بېلابېلو سرليکونو لاندې د منظومو او منثورو سريزو د ښودنې په ترڅ کې، ډېرې ښکلې او په زړه پورې بېلگې هم وړاندې شوې دي.

د همدې څپرکي په پای کې، په نړيواله کچه د سريزې ليکلو د څرنگوالي بهير، د موجوده اخځليکونو په رڼا کې په منطقي توگه څېړل شوی دی.

په درېم څپرکي کې (د پښتو په لرغونې او منځنۍ دوره کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت) تر سرليک لاندې، لومړی د پښتو ادبياتو په لرغونې دوره او بيا په منځنۍ دوره کې د سريزې د رامنځته کېدلو تاريخي شاليد بيان شوی او بيا په دې ادبي دورو کې د سريزه ليکنې هنري، تخنيکي او فني ارزښت ښودنې په خوا کې، په زړه پورې بېلگې هم ښودل شوې دي.

خلورم خپرکی د پښتو په اوسنیو ادبیاتو کې د سړیزې لیکلو دود او ارزښت ته ځانگړې شوی او په څلورو پړاوونو کې، د سړیزې په موضوع باندې رڼا اچول شوې ده، چې د هغو سرلیکونه دا دي :

الف - د روښانتیا پړاو ب - د ویښتیا پړاو ج - د اوبستون پړاو او د - نوی پړاو. لیکوال، تر نوموړو سرلیکونو لاندې، په دغو پړاوونو کې د سړیزې لیکلو دود او ارزښت، په سیستماتیکه توگه تحلیل او توضیح کړی دی او په بېلابېلو برخو کې یې، ژوره انتقادي کتنه هم کړې ده، چې د نوموړي د همپښنی مطالعې او علمي صلاحیت څرگندويي کوي. د لیکوال په نظر، د ادبي آثارو په پنځونه کې، د نورو پېښې کول او په پټو سترگود هغو پیروي، د سړیزې لیکونکي له خوا د هغوی ستاینه، له کرغېړتیا او ابتدال پرته، بل څه کېدی شي؟!

وروسته پایله، وړاندیزونه او اخځلیکونه هم راغلي دي. په پورتنۍ یادونې سربېره، دغه اثر نورې ځانگړتیاوې هم لري. د لیکنې ژبه یې معیاري او د لیک نڅښو مراعات په مناسبه توگه شوی دی. په خپرنه کې له معتبرو اخځلیکونو څخه گټه پورته شوې او د اخځ نبودنه یې، په علمي او اکاډمیکو اصولو برابره ده.

د موضوع د خپرني اهمیت او اړتیا یې محسوسه او هغه یې په علمي دلایلو باندې روښانه کړې ده، نو ځکه یې، د پښتو خپرونو نړیوال مرکز ته، د چاپ سپارښتنه هم کوم.

په پای کې، زه د دې علمي - خپرنیز اثر، پېژندل شوي لیکوال ښاغلي خېړندویمحمد نبي صاحبي ته، په بریمنه توگه، د هغه د بشپړولو مبارکي وایم او د خپرنوال علمي رتبې ته یې د ترفیع وړ او حقدار بولم. په راتلونکي

کې، د دغسې علمي - څېړنيزو آثارو په ليکلو کې ورته د لا زياتو برياوو هيله
کوم.

په درناوي

څېړنوال عبدالشکور قیومي

د پښتو څېړنو د نړيوال مرکز علمي غړی

او د څېړنو د انستيتوت آمر

سریزه

د سریزې ټکی، د عربي ژبې د مقدماتي له لفظ نه اخیستل شوی دی، په پښتو ژبه او ادب کې یې معادله کلمه سریزه ده. سریزه، د اثر لیکلو د انگیزې، ډول، هدفونو، خپرندود او نتیجې په اړه، د سریزې لیکونکي لومړنۍ لیکنه ده چې د کتاب له بشپړېدو نه وروسته لیکله کېږي، مگر د اثر په سرکې را وړل کېږي. له دې امله، سریزه د کتاب دريځه، دروازه یا ننوتوځی او هینداره بلل شوې ده.

سریزه د یوه لیکوال، شاعر او ادیب د قلم نښه ده. هره سریزه پیل، منځ او پای لري او باید درې واړه برخې، یوه له بلې سره ژورې اړیکې او منطقي ارتباط ولري.

په پښتو ادبي آثارو باندې د سریزو لیکلو دود او ارزښت موضوع ډېره مهمه او ارزښتناکه ده او د کتاب پېژندنې تیوري د پرنسیپونو او اصولو د لارو چارو او پر کتابونو د سریزو او تبصرو لیکلو، ارزولو، کره کولو او بشپړولو په برخه کې، ښه وړ مرسته کولی شي. بې له شکه، سریزې په پښتو ژبه، په بېلابېلو او مختلفو زمانو کې، د پښتنو شاعرانو، ادیبانو او لیکوالانو د لیکنې او لیکوالۍ نمونې دي چې د ادبي جوړښت او معنوي ارزښت څېړنه، ارزونه او تشریح کول یې، په ټاکلي وخت او زمان کې، ډېر زیات ادبي، علمي او تاریخي اهمیت لري. د پښتو د ادبي آثارو لوستونکو، له ډېر پخوا نه له

سريزو سره سروکار درلود. سريزه په پښتو کې اوږد تاريخ لري او د وخت په تېرېدو سره زياتې شوې هم دي.

د دې موضوع په برخه کې، تر اوسه پورې، زمورپه افغاني څېړنو کې، ډېرې لږې خورې وړې يادونې، ليکنې او يوه نيمه مقاله شته، مگر په منظمه او سيستماتيکه توگه، هېچا کومه څېړنه، نه ده کړې. په پښتو څېړنو کې، ځانته او خپلواک اثر، هېچا نه دی ليکلی. ان په دري ادبياتو کې هم، د دغه ډول يوې څېړنيزې علمي پروژې درک نه لرو. په پښتو ژبه کې، د سريزو په اړه دومره لږ تيوريک بحث شوی دی چې کېدی شي، پر هېڅ يې وشمېرو. زمور په ژبه کې د سريزې په اړه ځانگړي لارښودې کتابونه، بېخي نه دي ليکل شوي، يو شمېر لنډکې خبرې او څرکونه ليدل شوي دي.

ما (په پښتو ادبياتو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت) موضوع څېړنه، له تاريخي او تشریحي لارو چارو او ميتودونو نه په گټې اخيستو سره، د زماني ترتيب په پام کې نيولو سره تر سره کړې ده. په ادبي آثارو د سريزو مطالعه، په اصل کې، د شعري او نثري هنر په باب د لومړنيو ارزونو څېړنه ده چې له هنر پرته، له ټولنيز او تاريخي پلوه هم، د سريزې ليکونکي، شاعر او اديب د ادبي او علمي کار څېړنه، له بېلابېلو ميتودونو نه په استفادې سره، يوه گټوره مسأله ده او د ډېرې پاملرنې او مطالعې وړ موضوع ده. مور کولی شو، د دوی په ليکنو او کړو وړو کې په ډېره روښانه توگه د دوی د تر سره شوي ادبي کار غبرگون ولټوو او د سريزو د تاريخي ارزښت په څنگ کې، د هغو هنري، تخنيکي او فني ارزښت روښانه کړو او د سريزو څرنگوالي (کيفيت) او څومره والی (کميت)، د

ادبپوهنې له پلوه هم وڅېړو. معياري او فرمايشي سريزې سره بېلې كړو، كليشه يي او هغه سريزې چې خوارې په كې شوې وي، هغه په نښه كړو، علمي او غير علمي سريزې سره جلا كړو. اصلي موضوع ته په پاملرنې سره، كوم آثار چې په دې برخه كې زما لاس ته راغلي، هغه مې كتلي دي. د كرونولوژيک ترتيب په پام كې نيولو سره مې، د پښتو ادبياتو په بېلابېلو دورو كې، پر ادبي او شعري آثارو د سريزو نڅينې، بېلگې او څرنگوالی، د څېړنوالی د تيزس په كالب كې ليكلی دی.

په دغه اثر كې، دازيار ايستل شوی دی چې د څېړنې په پايله كې، د ژبې او ادب درنو لوستونكو او قدردمنو مينه والو ته، يو هر اړخيز علمي اثر وړاندې شي. دا كتاب په دې برخه او په خپل ډول كې لومړنی اثر دی.

دا چې، سريزې د وخت په تېرېدو سره، په پښتو ادبي آثارو كې ډېرې ليكل شوې او يو بشپړتيايي او صعودي سير (لار او لوری) يې وهلی دی. نو كېدی شي د دې علمي او څېړنيزې پروژې په ليكلو سره، د سريزې لور ته د شاعرانو، ليكوالانو او ادیبانو پاملرنه هم زياته شي. په راتلونكې كې، پر ادبي آثارو باندې، د كتاب پېژندنې له منل شويو معيارونو سره سم، سريزې وليكلې شي. د سريزو ليكلو په وخت كې، د مسلك خيال وساتل شي، له نا اړوندو او حاشيوي خبرو او بې ځايه تشریحاتو نه، لكه په يوه اثر ليكنه كې د ځان په اړه خبرې كولو او بې ځايه او مبالغه آمیزه ستاينونه پرهيز او ډډه وشي، ځكه چې داپه سريزو كې يو لوی عيب دی. سريزې نن سبا، په علمي او ادبي آثارو باندې، د زيات غور او دقت، سپارښت،

تایید، ارزونې، منل کېدو او تصدیق په خاطر هم، ډېرې لیکل کېږي، ځکه مو دا نیت کړی دی چې له تاریخي پلوه، د پښتو پر ادبي آثارو باندې، د سریزې لیکلو دود او ارزښت وڅېړو او له تاریخي او تشریحي میتودونو او لارو چارو نه په گټې اخیستنې سره، خپله دغه څېړنه بشپړه کړو. له بله پلوه، په دغه اثر کې د سریزې په لارو چارو او د اثر لوستلو ته د لوستونکو په هڅونې او تشویق باندې هم، علمي بحث شوی دی. مور پوره باور لرو چې دا کتاب به په راتلونکې کې د یوې علمي سرچینې، منبع اوماخذ حیثیت ولري.

په اصل کې، زموږ د دغې علمي - څېړنیزې پروژې یوه لویه برخه، تیوریکي بڼه لري او په هغې کې، د ادبي اثر د سریزې او له هغې سره د اړوندو موضوعگانو په اړه، تیوریکي او څېړنیزې خبرې شوي دي. بله لویه برخه یې عملي بڼه لري او هغه، په پښتو ادبي آثارو کې، د سریزو لیکلو ته ځانگړې شوې ده. له دې امله، په دغه اثر کې، په بېلابېلو طریقو او میتودونو سره، ټولې هغه لارې چارې او وسایل چې د دې موضوع د څېړنې په برخه کې ضروري وو، هغه په بشپړه توگه، ټول د کار په دوران کې کارول شوي، له هغونه استفاده شوې او په بېلابېلو حالتونو او پړاوونو کې د سریزې په اړه ټول تکنیکي او علمي روشونه او د هغو ډولونه، تر هر اړخیزې څېړنې او گروېرنې لاندې نیول شوي دي.

دا اثر په څلورو څپرکو کې چمتو شوی او د زیاتو نمونو او مثالونو په وړاندې کولو سره، د سریزې منل شوی تعریف، مفهوم او نورې اړوندې مسئلې، په اسانه او ساده ژبه باندې بیان شوې دي.

په لومړي څپرکي يعنې شاليد (پس منظر) کې، د موضوع اړوند سوابق مطالعه شوي، تجزيه او تحليل شوي او لوستونکي ته د پښتو سريزې ليکنې د دود او ارزښت پيژندنې په اړه، يو عمومي تصوير ورکړل شوی دی. پر هغو آثارو باندې علمي او ناپېيلې تبصرې او خبرې اترې شوې دي چې د يادې شوې موضوع په اړه، يو څه معلومات ليدل شوي دي. په دغه څپرکي کې، په دې خبره باندې تاکيد شوی دی چې سريزه خپلواک ادبي ژانر نه دی او سرمقاله ليکنه، په نوي ژورناليزم کې يو بېل روش، څانگه او مسلک دی .

په دويم څپرکي کې، په ادبي اثر باندې د سريزې ليکلو اړتيا ښودل شوې ده. دا څپرکی څلور برخې لري: په (الف) برخه کې، د سريزې په پيژندنه او ضرورت باندې، څېړنه شوې ده. د سريزې جامع او منل شوی تعريف وړاندې شوی او په ادبي اثر کې د هغې د راولولو اړتيا تشریح شوې ده. د سريزه ليکونکي په وړاندې د ستونزو د هوارې لارې چارې بيان شوې او د سريزې په جوړښت، ټول بهير او موخو باندې، په تفصيل سره هراړخيز بحث شوی دی.

په (ب) برخه کې، د مخکينۍ خبرې، يادښت، تقريظ، تقریض او سريزې وضاحت، ارزونه او ځانگړتياوې بيان شوې دي. د دوی تر منځ توپيرونه او نږدېوالي روښانه شوی دی. په (ج) برخه کې، د سريزې ډولونه بيان شوي او د منظومو او منثورو سريزو په اړه، اړين بحث شوی دی. په دې برخه کې په نړيوال ادب کې، د سريزې ليکلو دود او ارزښت هم په گوته شوی دی.

درېيم څپرکی چې د پښتو ادب په لرغونې او منځنۍ دوره کې، د سريزې ليکلو دود او ارزښت نومېږي، دوی برخې لري: په (الف)

برخه کې د پښتو ادب په لرغونې دوره کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت بيان شوی دی. په (ب) برخه کې د پښتو ادب په منځنۍ دوره کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت ښودل شوی دی.

په ډېره لنډه او ځغلنده توگه، د دواړو ادبي دورو، زماني واټن او ادبي ځانگړتياوې بيان شوې دي. د پښتو ادب په لرغونې او منځنۍ دورو کې، د پښتو سريزو نمونې تشریح شوې دي. سريزه، د پښتو ادب په لرغونې دوره کې لاس ته راغلې. کله چې د پښتو په منځنۍ دوره کې د پښتنو ليکوالو د پوهې او پېژندگلوې ساحه پراخه شوې، سريزې هم ډېرې او ښايسته شوې دي.

څلورم څپرکې څلور برخې او پراوونه لري، په هر پړاو کې، د تازه مطالبو په موندلو او وړاندې کولو پسې هڅه شوې ده. په دې توگه د پښتو په اوسنيو ادبياتو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت، په څلورو اړوندو، مگر بېلابېلو پراوونو کې تشریح شوی دی. د پښتو د اوسنۍ دورې دغه وېش (د پښتو ادبياتو تاريخ) د معاصرې دورې ليکوال پر بنسټ شوی دی. د هر يوه پړاو زماني واټن ښودل شوی او د هر پړاو ادبي ځانگړتياوې هم بيان شوې دي.

په (الف) برخه کې د روښانتيا په پړاو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت بيان شوی. په (ب) برخه کې د وينتيا په پړاو کې، د سريزې ليکلو دود او ارزښت تشریح شوی دی.

په (ج) برخه کې د اوښتون په پړاو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت باندې رڼا اچول شوې ده. په دې برخه کې په نوي پړاو کې د سريزې ليکلو دود او ارزښت په ډاگه شوی دی. د اثر په پای کې، پايله راوړل شوې، له هغې وروسته، وړاندیزونو ته ځای ور کړ شوی

دی او د کتاب په وروستی برخه کې، سرچینې (مأخذونه) بنسودل شوي. په دې اثر کې هڅه شوې ده چې د منل شویو علمي اصولو او پرنسیپونو په پام کې نیولو سره سم، څېړنه او تحقیق تر سره شي. په دغه اثر کې د معیاري سريزې د لیکلو طریقه، تکنیک، فن او لارې چارې بنسودل شوې او د هغې بشپړ جوړښت بیان شوی دی. د سريزې لیکلو لپاره، د لیکوال په انگېزه باندې خبرې شوې دي. په ادبي اثر باندې د سريزې لیکلو وخت، د ښې سريزې ځانگړتیاوې، د ځینو سريزو عیبونه او د سريزې لیکلو په وخت کې، د لیکوال په رېږو او ستونزو باندې هر اړخیزې خبرې او علمي بحث شوی دی.

په پای کې له قدردان لارښود استاد څېړنپوه نعمت الله اندر نه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې اثر د لیکلو په برخه کې یې خپلې علمي لارښوونې له ما څخه نه دي سپمولې. د پښتو ادب هڅاندو لیکوالو محترم څېړنپوه نصرالله ناصر، درانه څېړنوال سید محی الدین هاشمي او عزتمن څېړنوال عبدالشکور قیومي ته هم، د زړه له اخلاصه کورودانې وایم، د دوی د علمي پېرزوینو، سپارښتنو او مرستو قدرکوم. خدای پاک (ج) دې وکړي چې دغه کتاب د پښتو سريزو په معیاري کولو، اغېزمن کولو او ښایسته کولو کې گټور ثابت شي او ځوان څېړونکي، د سريزو د منابعو او د کتابونو د حواشیو په برخو کې خپلې څېړنې ژورې او پراخې کړي.

په درناوي

څېړندوی محمدنبي صلاحي

کابل - د علومو اکاډمي

۱۳۹۱۱۱۱۱ هـ. ل.